

Sygn. akt: I C 349/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 grudnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Nysie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Grzegorz Kowolik
Protokolant:	starszy protokolant sądowy Justyna Boruch

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2014 r. na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. w W.

przeciwko M. K. (1)

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

I. uznać za bezskuteczną w stosunku do (...) sp. z o.o. w W. umowę zawartą w dniu 19 listopada 2009 r. przed notariuszem J. K. w Kancelarii Notarialnej w N. nr rep. A 12567/2009, na mocy której M. K. (2) darował pozwanej M. K. (1) nieruchomości w postaci:

- lokalu mieszkalnego położonego w N. przy ul. (...), dla której w tutejszym Sądzie prowadzona jest księga wieczysta nr (...),
- lokalu mieszkalnego położonego w N. przy ul. (...), dla której w tutejszym Sądzie prowadzona jest księga wieczysta nr (...),

co do wierzytelności zasądzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 26 listopada 2010 r. wydanym w sprawie V GC 389/10/1,

II. zasądza od pozwanej M. K. (1) na rzecz strony powodowej (...) sp. z o.o. w W. kwotę 1.675 zł (tysiąc sześćset siedemdziesiąt pięć złotych) tytułem opłaty sądowej od pozwu, kwotę 2.400 zł (dwa tysiące czterysta złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego, kwotę 17 zł (siedemnaście złote) tytułem kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwotę 728,60 zł (siedemset dwadzieścia osiem złotych i sześćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów dojazdu pełnomocnika na rozprawę.

Sygn. akt I C 349/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 22 kwietnia 2014 roku powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wniósł o uznanie za bezskuteczną czynności prawnej w postaci umowy darowizny z dnia 19 listopada 2009 roku, zawartej z pokrzywdzeniem powoda pomiędzy jego dłużnikiem M. K. (2) (zbywcą) a pozwaną M. K. (1) (nabywcą), na podstawie

której pozwana nabyła własność nieruchomości położonej w N. przy ulicy (...), dla której Sąd Rejonowy w Nysie V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi dwie księgi wieczyste o numerach: (...) i (...).

Ponadto, w oparciu o powyżej przytoczone żądanie pozwu, powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że podstawą dochodzonego niniejszym pozwem roszczenia jest ochrona wierzyciela w razie niewypłacalności dłużnika. W ocenie powoda, pozwana uzyskała korzyść majątkową na skutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem powoda. Powód wskazał, iż M. K. (2) mając świadomość, iż tocząca się egzekucja z majątku spółki jest bezskuteczna, a on jako członek zarządu spółki ponosić będzie odpowiedzialność z własnego majątku, dokonał darowizny wiedząc, że istnieje po jego stronie zobowiązanie do zapłaty na rzecz powoda i że w wyniku tej czynności prawnej nie będzie w stanie go spełnić. W ocenie powoda nie ulega wątpliwości, iż M. K. (2) dokonując przedmiotowej darowizny działał z pokrzywdzeniem swoich wierzycieli.

W odpowiedzi na pozew złożonej w dniu 12 grudnia 2014 r. pozwana M. K. (1) wskazał, że wnosi o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów postępowania sądowego. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew, M. K. (1) podniosła szereg argumentów mających w jej ocenie przeczyć zasadności roszczeniu powoda. Wskazała między innymi, że M. K. (2) dokonując na jej rzecz darowizny spornych nieruchomości nie działał z pokrzywdzeniem wierzycieli i nie uszczuplił swojego majątku na tyle aby powód nie mógł dokonać pełnego zaspokojenia swojego roszczenia. W opinii pozwanej, dłużnik jest wtedy niewypłacalny, kiedy cały jego majątek nie wystarcza na pokrycie długów. Pozwana podała, że M. K. (2) posiada inny majątek z którego wierzyciel może się zaspokoić. Nieruchomość położona na ul. (...) w N. w ocenie pozwanej stanowi wystarczający składnik majątku darczyńcy z którego to powód może dokonać w chwili obecnej realnego, to jest pełnego zaspokojenia swojego roszczenia. Pozwana powołując się na dane przedstawione przez biegłego do spraw szacowania nieruchomości, wskazała, iż wartość tejsze nieruchomości winna być oceniona na kwotę 1.700.000,00 zł. Ponadto, M. K. (1) dla wsparcia wyżej przytoczonej argumentacji wskazała, iż M. K. (2) posiada również inne nieruchomości, w tym nieruchomość położoną w G. o wartości 1.700.000,00 zł oraz w N. przy ulicy (...), dla której Sąd Rejonowy w Nysie prowadzi KW nr (...) o wartości 220.000,00 zł.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny.

M. K. (2) od 2003 roku pełni funkcję członka zarządu (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S..

Dowód:

- zeznania świadka M. K. (2) - k. 201,

- odpis KRS - k. 31-39.

W dniu 9 lipca 2008 r. wierzyciel (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. złożył wniosek o wszczęcie egzekucji w oparciu o tytuł wykonawczy, to jest nakaz zapłaty zaopatrzony w klauzulę wykonalności wydany w dniu 4 grudnia 2007 roku, w sprawie o sygn. akt I Nc 337/07 przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu, którym to orzeczeniem Sąd nakazał pozwanemu (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. aby zapłacił powodowi (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 89.823,63 zł wraz z ustawowymi odsetkami od tej kwoty liczonymi od dnia 1 czerwca 2007 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu.

Dowód:

- wniosek o wszczęcie egzekucji oraz pozostałe dokumenty znajdujące się w aktach komorniczych o sygn. akt Km 1423/08.

Przeciwko M. K. (2) w latach 2006 r. – 2009 r. wszczynane były liczne postępowania egzekucyjne w sprawach:

- sygn. akt KMP 12/06 w oparciu o tytuł wykonawczy z dnia 5.12.2001 r., sygn. akt III RC 879/01,
- sygn. akt KM 1769/06 w oparciu o tytuł wykonawczy z dnia 15.12.2005 r., sygn. akt IV P 211/04,
- sygn. akt KMP 67/07 w oparciu o tytuł wykonawczy z dnia 19.07.2007 r., sygn. akt III RC 106/07,
- sygn. akt KM 439/07 w oparciu o tytuł wykonawczy z dnia 13.04.2006 r., sygn. akt II FSK 589/05,
- sygn. akt KM 854/07 w oparciu o tytuł wykonawczy z dnia 27.11.2006 r., sygn. akt I Nc 1562/06,
- sygn. akt 1231/07 w oparciu o tytuł wykonawczy z dnia 19.12.2006 r., sygn. akt IV Pm 2/04,
- sygn. akt KM 1327/08 w oparciu o tytuł wykonawczy z dnia 02.10.2007 r., sygn. akt 1134/07,
- sygn. akt KM 1423/08 w oparciu o tytuł wykonawczy z dnia 04.12.2007 r., sygn. akt I Nc 337/07,
- sygn. akt KM 2021/08 w oparciu o tytuł wykonawczy z dnia 12.08.2008 r., sygn. akt I Nc 805/08,
- sygn. akt KM 285/09 w oparciu o tytuł wykonawczy z dnia 27.11.2007 r., sygn. akt I Co 2504/07,
- sygn. akt KM 427/09 w oparciu o tytuł wykonawczy z dnia 30.09.2004 r., sygn. akt XII Nc 7319/04,
- sygn. akt KM 663/09 w oparciu o tytuł wykonawczy z dnia 29.01.2009 r., sygn. akt I C 172/08,
- sygn. akt KM 1345/09 w oparciu o tytuł wykonawczy z dnia 31.03.2009 r., sygn. akt I Nc 1812/08,
- sygn. akt KM 2374/09 w oparciu o tytuł wykonawczy z dnia 09.07.2009 r., sygn. akt I Nc 1074/09,
- sygn. akt KM 2638/09 w oparciu o tytuł wykonawczy z dnia 15.01.2009 r., sygn. akt VII C-upr 453/08.

Wyżej wymienione postępowania egzekucyjne były prowadzone bezskutecznie do chwili wyrokowania w sprawie.

Dowód –

- zestawienia zadłużenia M. K. (2) k. 265-278 akt KM 1423/08, t.3.

Orzeczeniem z dnia 30 kwietnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt V GNc 676/09/3, Sąd Rejonowy w Lesznie zasądził na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S., której członkiem zarządu był dłużnik M. K. (2), kwotę 26.840,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami oraz kosztami procesu.

Dowód:

- nakaz zapłaty Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 30.04.2009r., sygn. akt V GNc 676/09/3 k. 21,
- odpis z (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. k. 16-20.

W dniu 1 czerwca 2009 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. złożyła wniosek o wszczęcie egzekucji z majątku spółki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. w oparciu o wyżej wymieniony tytuł wykonawczy. Egzekucja prowadzona z inicjatywy wyżej opisanego wniosku pod sygn. akt KM 627/09 została umorzona z uwagi na jej bezskuteczność w dniu 10.11.2010 r. Wcześniej, bo w dniu 20 lipca 2010 r. komornik prowadzący postępowanie egzekucyjne w sprawie KM 627/09 dokonał czynności wysłuchania wierzyciela i dłużnika przed umorzeniem postępowania.

Dowód:

- wniosek egzekucyjny z dnia 1 czerwca 2009 r. - k. 22-23,

-pismo komornika z dnia 20 lipca 2010 r. - k. 26,

- postanowienie o umorzeniu postępowanie egzekucyjnego w sprawie KM 627/09 – k. 27.

M. K. (2) w drodze umowy darowizny z dnia 10 listopada 2009r. zawartej w formie aktu notarialnego Repertorium A numer (...) przeniósł własność dwóch nieruchomości położonych w N. przy ulicy (...), dla której Sąd Rejonowy w Nysie Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...) oraz przy ulicy (...), dla której Sąd Rejonowy w Nysie Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...).

W chwili dokonania darowizny na nieruchomości KW nr (...) były wpisane: hipoteka przymusowa w kwocie 100.00,00 zł oraz w kwocie 19.251,00 zł na rzecz Skarbu Państwa w N., hipoteka przymusowa w kwocie 2.424,00 zł oraz w kwocie 11,30 zł na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Nysie, hipoteka kaucyjna przymusowa do kwoty 450.000,00 zł na rzecz (...).

W chwili dokonania darowizny na nieruchomości KW nr (...) była wpisana hipoteka przymusowa w kwocie 100.000,00 zł na rzecz Skarbu Państwa –Urzędu Skarbowego w N..

Dowód:

- umowa darowizny z dnia 19.11.2009r. Repertorium A numer (...),

- zeznania świadka M. K. (2),

- odpis z księgi wieczystej (...) – k. 50-73,

- odpis z księgi wieczystej (...) - k. 74 – 136.

Z uwagi na bezskuteczność wcześniejszej egzekucji (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. w dniu 8 lipca 2010 r. wezwała M. K. (2), jako członka zarządu spółki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. do zapłaty kwot objętych nakazem zapłaty z dnia 30 kwietnia 2009 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt V GNc 676/09/3.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia 8 lipca 2010 r. waz z dowodem nadania – k. 28-29.

Następnie, (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wystąpiła w dniu 3 sierpnia 2010 r. z pozwem o zapłatę przeciwko M. K. (2).

Wyrokiem z dnia 26 listopada 2010 r. w sprawie o sygn. akt V GC 389/10/1 Sąd Rejonowy w Lesznie zasądził od M. K. (2) na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę żadaną pozwem. Wyrok ten postanowieniem z dnia 7 lutego 2011 r. został zaopatrzony w klauzulę wykonalności.

Dowód:

- wyrok SR w Lesznie z dnia 26.11.2010r., w sprawie o sygn. akt V Gc 389/10/1,

W dniu 10 października 2011 r. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. przyłączyła się do egzekucji z nieruchomości położonej w N., przy ul. (...). Zgodnie z protokołem opisu i oszacowania nieruchomości wartość wyżej opisanej nieruchomości gruntowej zabudowanej wynosi 1.477.400,00 zł. Egzekucję należności zasądzonej wyrokiem z dnia 26.11.2010 r. w sprawie o sygn. akt V GC 389/10/1 prowadzi Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Nysie A. U. pod sygn. akt II KM 2459/11. W obecnej chwili ten sam organ prowadzi przeciwko

dłużkowi M. K. (2) 88 spraw egzekucyjnych na łączną sumę zadłużenia zamykającą się na dzień wytoczenia powództwa w kwocie 3.407.256,61 zł.

Dowód:

- wydruk z księgi wieczystej (...),
- akta komornicze o sygn. akt KM 2459/11,
- protokół opisu i oszacowania nieruchomości do sprawy KM 1423/08 z dnia 5 maja 2014 r. k. 241 akt komorniczych,
- stan zadłużenia M. K. (2) na dzień 15 października 2014 r. k. 265-278 akt KM 1423/08 - t. 3.

M. K. (2) jest właścicielem nieruchomości zabudowanej położonej w G. przy ulicy (...). A.. Na nieruchomości według stanu na dzień 19 grudnia 2014 r. są wpisane: hipoteka umowna zwykła w kwocie 300.000,00 zł na rzecz (...) Bank (...) S.A. oddział 1 w G., hipoteka przymusowa zwykła w kwocie 50.000,00 zł na rzecz Urzędu Skarbowego w N., hipoteka przymusowa zwykła w kwocie 1.236,82 zł na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. Inspektorat w N., hipoteka umowna kaucyjna w kwocie 89.250,00 zł na rzecz (...) Bank (...) S.A. oddział 1 w G..

Dowód:

- odpis z księgi wieczystej (...).

M. K. (2) jest również właścicielem nieruchomości przy ul. (...) w N., składającej się z działek (...), stanowiących grunty rolne o powierzchni 0,0724 ha, dla której w tutejszym Sądzie prowadzona jest księga wieczysta nr (...). Nieruchomość obciążona jest hipotekami na rzecz Gminy N. i Skarbu Państwa – Naczelnika Urzędu Skarbowego na kwotę ponad 120.000 zł.

Dowód:

- fakt niezaprzeczony przez stronę powodową,
- odpis z księgi wieczystej (...).

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. pismem z dnia 7 lipca 2011 r. wezwała w trybie art. 533 k.c. M. K. (1) do dobrowolnej zapłaty, pod rygorem wytoczenia powództwa o uznanie dokonanej darowizny za bezskuteczną. M. K. (1) nie odpowiedziała na to wezwanie ani nie dokonała zapłaty.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty k. 137 – 138.

Wyrokiem z dnia 21 marca 2012 r. Sąd Okręgowy w Opolu, w sprawie o sygn. akt I C 594/11 uznał za bezskuteczną wobec powoda R. B. umowę darowizny z dnia 10 listopada 2009 r. zawartą pomiędzy M. K. (2) a M. K. (1). Wyrok ten stał się prawomocny na skutek oddalenia apelacji pozwanej wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie o sygn. akt I A Ca 599/12.

Dowód:

- wyroki Sądu Okręgowego i Apelacyjnego k. 123 i 196 akt I C 594/11.

W ocenie Sądu, stan faktyczny w niniejszej sprawie w zasadniczej części jawi się jako bezsporny. Sąd dokonując rekonstrukcji zdarzeń w niniejszej sprawie oparł się w głównej mierze o dowody z dokumentów przedłożonych przez strony, w tym z odpisów KRS, orzeczeń sądowych, wydruków z ksiąg wieczystych, oraz dokumentów znajdujących się w aktach komorniczych. Dowody zgromadzone w sprawie, w ocenie Sądu są w pełni wiarygodne z uwagi na

rzetelność i fachowość ich sporządzenia. Podnieść również należy, że wydane zostały przez powołane, kompetentne do tego organy, a nadto żadna ze stron nie kontestowała ich prawdziwości czy rzetelności.

Ponadto, Sąd przeprowadził dowód z zeznań świadka M. K. (2), których ocena, przeprowadzona w zestawieniu z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie, skutkowałą uznaniem ich jako niewiarygodnych. Wywody M. K. (2) o tym, iż kondycja finansowa spółki w latach 2007-2008, w czasie kiedy był jej członkiem zarządu, była dobra, nie przystają do wniosków jakie wypływają z analizy prowadzonych w tym czasie postępowań egzekucyjnych wszczynanych na skutek nieregulowanych przez długie okresy zobowiązań przez przedmiotową spółkę.

Wskazać również należy, iż dłużnik zeznał, po okazaniu mu nakazu zapłaty z 2007 roku, sygn. akt I Nc 33/07 wraz z wnioskiem o wszczęcie egzekucji w sprawie KM 1423/08, iż w tamtym czasie ani on ani spółka, której był członkiem zarządu nie mieli wystarczających środków aby spłacić wierzyciela. Na brak całościowego waloru wiarygodności zasługują również te twierdzenia świadka, które odnosiły się do rzekomo posiadanego przez niego majątku wystarczającego do zaspokojenie wszystkich jego wierzycieli, w tym nieruchomości położonej w G. przy ulicy (...), na której łączne obciążenia hipoteczne miały nie przewyższać kwoty 50.000,00 zł. Po dokonaniu analizy księgi wieczystej o numerze KW z (...), ustalono, iż wbrew zeznaniom świadka na nieruchomości według stanu na dzień 19 grudnia 2014 r. są wpisane: hipoteka umowna zwykła w kwocie 300.000,00 zł na rzecz (...) Bank (...) S.A. oddział 1 w G., hipoteka przymusowa zwykła w kwocie 50.000,00 zł na rzecz Urzędu Skarbowego w N., hipoteka przymusowa zwykła w kwocie 1.236,82 zł na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. Inspektorat w N., hipoteka umowna kaucyjna w kwocie 89.250,00 zł na rzecz (...) Bank (...) S.A. oddział 1 w G..

Jednocześnie świadek zeznał, że nie posiada innego majątku poza nieruchomościami przy ul. (...) w N. i przy ul. (...) w G., natomiast w późniejszej odpowiedzi na pozew wskazał, że jest również właścicielem nieruchomości przy ul. (...), która jest rzekomo warta 220.000 zł. Jednakże M. K. (2) nie przedstawił żadnych dowodów na okoliczność, że jest właścicielem tej działki oraz co do wartości tej działki. Po weryfikacji w elektronicznym systemie ksiąg wieczystych Sąd ustalił, że M. K. (2) jest rzeczywiście właścicielem tej nieruchomości, jednakże jest ona obciążona hipotekami na kwotę ponad 120.000 zł. Poza tym są to grunty rolne o powierzchni 0,0724 ha, a więc wątpliwym jest, aby niecały hektar gruntów rolnych wart był 220.000 zł.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Na wstępie podnieść należy, iż powód wnosząc skargę nie uchybił terminowi zawitemu z art. 534 k. c., który wyraża zasadę, iż uznania czynności prawnej dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli za bezskuteczną nie można żądać po upływie lat 5 od daty tej czynności.

Sąd rozpoznający niniejszą sprawę wskazuje, że żądanie powoda znajdowało swą podstawę w art. 527 § 1 k.c. w myśl którego gdy skutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową, każdy z wierzycieli może żądać uznania tej czynności za bezskuteczną w stosunku do niego, jeżeli dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, a osoba trzecia o tym wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć.

Powód ma legitymację czynną do wystąpienia ze skargą paulińską, jest bowiem wierzycielem M. K. (2). Dodatkowo, wyrokiem z dnia 26 listopada 2010 r. w sprawie o sygn. akt V GC 389/10/1 Sąd Rejonowy w Lesznie potwierdził istnienia w obrocie prawnym uprawnienia po stronie powoda do domagania się od dłużnika zapłaty kwoty wynikającej z wcześniejszego niewykonania zobowiązania wzajemnego łączącego powoda z M. K. (2).

Celem uporządkowania dalszych wywodów i rozważań wskazać należy, iż przedmiotem zaskarżenia w niniejszej sprawie jest nieodpłatna czynność prawna dłużnika powoda. Tak więc, już na wstępnym etapie badania sprawy uznać należy, iż została spełniona podstawowa przesłanka skargi paulińskiej, to jest istnienia wierzytelności w stosunku do dłużnika, który dokonał zaskarżonej czynności prawnej. W ocenie Sądu rozpoznającego niniejszą sprawę już w

momencie dokonywania skarżonej czynności prawnej, to jest pod koniec 2009 roku, z racji zupełnej niewypłacalności Spółki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. powód mógł skutecznie domagać się od dłużnika M. K. (2) na zasadzie art. 299 § 1 k.s.h. zapłaty należności powstałej na skutek niewykonania zobowiązania przez spółkę, której dłużnik był członkiem zarządu, co tym samym uzasadnia twierdzenie istnienia wierzytelności po stronie powoda. Zaakcentować jedynie należy, iż istota przesłanki bezskuteczności egzekucji w rozumieniu art. 299 § 1 k.s.h., który stanowi, że jeżeli egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna, członkowie zarządu odpowiadają solidarnie za jej zobowiązania, nie ogranicza się wyłącznie do wykazania negatywnego wyniku zakończonego postępowania egzekucyjnego, skonkretyzowanego odpowiednim postanowieniem o jego umorzeniu, ale może polegać także na wykazaniu, że stan majątkowy spółki nie pozwala na zaspokojenie jej wierzyciela innymi środkami dowodowymi.

Materiał zgromadzony sprawie, w tym głównie akta postępowań egzekucyjnych toczonych przeciwko spółce, w której M. K. (2) był członkiem zarządu, jednoznacznie wskazuje, iż faktyczny charakter bezskuteczności egzekucji miał miejsce już w momencie składania przez powoda w dniu 1 czerwca 2009 r., czyli na pół roku przed dokonaniem zaskarżonej czynności, wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego z majątku spółki. Wobec powyższego, uznać należy, iż przynajmniej od dnia 1 czerwca 2009 roku, to jest od złożenia wniosku o wszczęcie egzekucji, która zastała zakończona postanowieniem z dnia 10 listopada 2010 r. o umorzeniu postępowania z uwagi na jej bezskuteczność, istniał stan pozwalający uznać M. K. (2) za dłużnika powoda odpowiadającego, w myśl powoływanego wyżej przepisu, subsydiarnie za niespełnione zobowiązania kierowanej przez siebie spółki.

Pozostałymi przesłankami skargi paulińskiej, zgodnie z przepisem art. 527 k.c. są: dokonanie przez dłużnika z osobą trzecią czynności prawnej, na skutek której osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową, wystąpienia pokrzywdzenia wierzyciela, działanie dłużnika ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela, wiedza lub możliwość przy zachowaniu należytej staranności dowiedzenia się przez osobę trzecią, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela. Wyżej wymienione przesłanki muszą być spełnione kumulatywnie, a ciężar ich udowodnienia, zgodnie z art. 6 k.c. spoczywa na wierzycielu.

W niniejszej sprawie bezspornym jest, iż pozwana M. K. (1) na skutek dokonanej darowizny przez dłużnika uzyskała korzyść majątkową. Korzyść majątkową w realiach niniejszej sprawy uzyskała matka dłużnika, to jest osoba z racji więzów krwi pozostająca z dłużnikiem w bliskim stosunku, co w ocenie Sądu ułatwiło ustalenie okoliczności, iż pozwana wiedziała że jej syn działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela, albowiem w niniejszym układzie faktycznym ta okoliczność objęta została domniemaniem prawnym, (art. 527 § 3 k.c.) nie wzruszonym skutecznie przeciwdowodem przez pozwaną w toku procesu.

Ponadto przeciwko pozwanej przemawiało domniemanie o którym mowa w art. 528 k.c., stanowiące o tym, iż jeżeli wskutek czynności prawnej dokonanej przez dłużnika z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową bezpłatnie, wierzyciel może żądać uznania czynności za bezskuteczną, chociażby osoba ta nie wiedziała i nawet przy zachowaniu należytej staranności nie mogła się dowiedzieć, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciel. Również i tym zakresie pozwana nie obaliła tego domniemania.

Skuteczność skargi paulińskiej każdorazowo badana jest pod kątem ustalenia związku, co do tego, czy czynność prawna skarżona w procesie o uznanie jej za bezskuteczną, była tym zdarzeniem, które stanowiło pokrzywdzenie obecnego i przyszłego wierzyciela oraz czy dłużnik podejmując stosowną czynność działał z pokrzywdzeniem wierzyciela.

Również i w tej sytuacji okoliczności faktyczne niniejszej sprawy objęte są stosownym domniemaniem prawnym zawartym w treści normatywnej art. 529 k.c., który stanowi o tym, że jeżeli w chwili darowizny dłużnik był niewypłacalny, domniemywa się, iż działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. To samo dotyczy wypadku, gdy dłużnik stał się niewypłacalny wskutek dokonania darowizny. Dokonując analizy stanu faktycznego niniejszej sprawy, który jak to już zostało podkreślone w zasadniczej części jawi się jako bezsporny, uznać należy, mając na uwadze liczne postępowanie egzekucyjne wszczynane w latach 2006 - 2009 i toczące się bezskutecznie do chwili obecnej, iż dłużnik w momencie dokonywania darowizny, to jest pod koniec 2009 roku był niewypłacalny, co tym

samym uzasadnia spełnienie ostatniej przesłanki warunkujące zasadności akcji pauliańskiej w postaci działania dłużnika z pokrzywdzeniem wierzyciela.

Nadmienić tylko należy, iż dla skorzystania z akcji paulińskiej przez wierzyciela wystarczy wykazanie, że wobec stanu majątku okazało się niemożliwe zaspokojenie wierzytelności tego wierzyciela, jak stwierdził Sąd Najwyższy w swym wyroku z dnia 24 stycznia 2000r., w sprawie o sygn. akt III CKN 554/98. Godzi się w tym miejscu zauważyć, iż powód udźwignął ciężar udowodnienia tychże okoliczności wskazujących na zupełny w chwili obecnej brak możliwości zaspokojenia się przez niego z majątku dłużnika, który został jeszcze dodatkowo uszczuplony na skutek dokonania przez dłużnika czynności prawnej pod tytułem darmym. Powód wykazał także, że już w momencie dokonania zaskarżonej czynności dłużnik był niewypłacalny.

W ocenie sądu rozpoznającego przedmiotową sprawę stan świadomości M. K. (2) w zakresie niewypłacalności Spółki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. w chwili dokonywania darowizny, jak również wiedza o jego akcesoryjnej odpowiedzialności za zobowiązania spółki aktualizowanej na skutek bezskuteczności egzekucji prowadzonej z majątku spółki nie były niczym zakłócone, to znaczy dłużnik doskonale zdawał sobie sprawę z trudności finansowych spółki której był członkiem zarządu, jak również z faktu jego odpowiedzialności majątkowej za jej niewykonane zobowiązania. W ocenie sądu poza sporem pozostawało to, że członkowie zarządu Spółki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. (występujący przeciw w imieniu własnym jako osoby fizyczne, a nie jako organ spółki) ponoszą represyjną odpowiedzialność, odpowiadając za dopuszczenie do obniżenia potencjału majątkowego spółki, skutkującego brakiem możliwości skutecznej egzekucji z majątku spółki.

Ponadto, dłużnik M. K. (2) doskonale wiedział o wierzytelności powoda, która została stwierdzona tytułem egzekucyjnym wobec spółki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wydanym 7 miesięcy przed dokonaniem darowizny. Musiał zatem zdawać sobie sprawę, że wyzbywając się nieruchomości wartej kilkaset tysięcy złotych, działa z pokrzywdzeniem powoda, który zostanie pozbawiony możliwości zaspokojenia swojej należności. Obecna sytuacja materialna dłużnika uniemożliwiała mu i uniemożliwia nadal zaspokojenie wierzytelności powoda.

Wbrew twierdzeniom pozwanej, pozostały majątek należący do dłużnika M. K. (2), uszczuplony na skutek zaskarżonej czynności prawnej nie da pełnego zaspokojenia powoda albowiem, jak to już zostało podkreślone suma nie wyegzekwowanych zaległości na rzecz różnych wierzycieli w chwili obecnej wynosi 3.407.256,61 zł. Wartość ta nie ma stałego charakteru, albowiem z uwagi na rosnące zaległości odsetkowa całościowa suma zadłużenia w dalszym ciągu rośnie. Wątpliwym jest również, iż nawet w wyniku sprzedania wszystkich nieruchomości dłużnika możliwym będzie zgromadzenie sumy stanowiącej w chwili obecnej ciągle rosnącego zadłużenia. Dodać należy, iż suma uzyskana ze sprzedaży nieruchomości zostanie pomniejszona o sumę wysokich kosztów postępowania egzekucyjnego. Nadmienić także należy, że trudno jest pozytywnie przewidzieć, iż przedmiotowe nieruchomości zostaną zbyte za cenę wskazaną przez pozwaną, w sytuacji stagnacji na rynku nieruchomości w regionie.

Wskazać również należy, iż w myśl art. 533 k.c., osoba trzecia, która uzyskała korzyść majątkową wskutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli, może zwolnić się od zadośćuczynienia roszczeniu wierzyciela żądającego uznania czynności za bezskuteczną, jeżeli zaspokoi tego wierzyciela albo wskaże mu wystarczające do jego zaspokojenia mienie dłużnika. Poczynić należy jednak zastrzeżenie, iż to zwolnienie się od zadośćuczynienia roszczeniu wierzyciela może być skuteczne jedynie wtedy, gdy wartość wskazanego mienia odpowiada uzyskanej przez osobę trzecią korzyści majątkowej i gdy mienie to może rzeczywiście służyć zaspokojeniu wierzyciela, czego w ocenie Sądu pozwana nie uczyniła.

Sąd nie podzielił również argumentacji pozwanej, że wobec ciężących na spornych nieruchomościach, stanowiących przedmiot umowy darowizny, hipotek przymusowych na rzecz innych podmiotów, nie uzyskałby on zaspokojenia swojego roszczenia, gdyż w chwili obecnej nie sposób jest stwierdzić, czy dłużnik spłaci swoje zadłużenie względem podmiotów których roszczenia są zabezpieczone w tenże sposób, a tym samym czy odpadnie przesłanka dla której ustanowiono hipoteki. Ponadto, wskazać należy, iż wartość obciążeń przedmiotowych nieruchomości nie przekracza ich wartości, co tym samym prowadzi do konstatacji, iż powód będzie mógł z tego majątku, choć w części zaspokoić

swoją wiarygodność. Jednocześnie wskazane przez pełnomocnika pozwanej trzy nieruchomości należące do dłużnika są obciążone hipotekami, a ich wartość, nawet ta wskazana przez dłużnika, nie wystarcza na zaspokojenie wszystkich zobowiązań M. K. (2).

Orzeczenie o kosztach uzasadnia treść art. 98 k.p.c. oraz art. 99 k.p.c. wyrażające zasadę zwrotu kosztów, w tym kosztów procesu, uzależniającą rozstrzygnięcie od wyniku zapadłym w sprawie. Tym samym, w punkcie II uzasadnionego orzeczenia, w oparciu o powyżej przywołane unormowania, Sąd zasądził od strony przegrywającej, to jest strony pozwanej, kwotę 1.675,00 zł tytułem uiszczonej przez powoda stosunkowej opłaty od pozwu, kwotę 2.400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz kwotę 17 złotych poniesioną przez powoda tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w sprawie. Dodatkowo, Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 728,60 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu do tutejszego sądu przez pełnomocnika powoda, uznając je zarazem za celowe i niezbędne wydatki poniesione przez stronę procesu podlegające stosownemu zasądzeniu w oparciu o treść normatywną art. 98 k.p.c.